

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΡΗΝΟΛΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ: 1785/2021

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΛΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας

Ρύθμιση Οφειλών Υπερχρεωμένων Φυσικών Προσώπων

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Μαρία-Ιωάννα Μαυρούκα την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών με την παρουσία της Γραμματέως Ιουλίας Μανδάλου

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 11^η Νοεμβρίου 2021 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ των διαδίκων:

Της αιτούσας: , κατοίκου (οδός . αρ.)

με ΑΦΜ , η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου της δικηγόρου
Βίκτωρα Τσιαφούτη

Των μετεχόντων στη δίκη πιστωτών, οι οποίοι κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 ν.3869/2010 και 748 παρ.2 ΚπολΔ): -1. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία

που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα από την ειδική εκκαθαρίστρια εταιρεία με την επωνυμία

και το διακριτικό τίτλο

που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο -2. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο -3. Ανώνυμης Εταιρείας Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις με την επωνυμία

που εδρεύει στο και εκπροσωπείται νόμιμα στην Ελλάδα από την ειδική διαχειρίστριά της και αντίκλητο εταιρεία με την επωνυμία

που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο και -4. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο.

Η αιτούσα με την από 14-3-2019 αίτησή της, διαδικασίας εκούσιας δικαιοδοσίας, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης , για τη συζήτηση της οποίας ορίστηκε δικάσιμος αρχικά η 27η-5-2020 και κατόπιν ματαιώσεων και οίκοθεν επαναπροσδιορισμού η 16η-12-2020, 20η-4-2021 και η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας απόφασης, ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Κατά την προκείμενη δικάσιμο, μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο πινάκιο κατά τη σειρά εγγραφής της σε αυτό, ο πληρεξούσιος δικηγόρος της αιτούσας ανέπτυξε τους ισχυρισμούς της και ζήτησε όσα αναφέρονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις έγγραφες προτάσεις της.

Ακολούθησε η συζήτηση, όπως αναφέρεται στα σχετικά πρακτικά, το δε Δικαστήριο αφού:

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ. προσκομιζόμενες με επίκληση από την αιτούσα εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών, ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της αίτησής της με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμος της 27ης-5-2020 κατά την οποία η συζήτηση της υπόθεσης ματαιώθηκε και επαναπροσδιορίστηκε οίκοθεν για τη δικάσιμο της 16ης-12-2020, 20ης-4-2021 και για την την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις καθού, οι οποίες βρέθηκαν απούσες. Επομένως, εφόσον αυτές δεν παραστάθηκαν στο Δικαστήριο κατά τη σημερινή δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το πινάκιο, πρέπει να δικαστούν ερήμην, όμως η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 754 παρ. 2 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ).

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 758 παρ. 1 ΚΠολΔ «Οι αποφάσεις που αποφαίνονται οριστικά, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, μπορούν με αίτηση διαδίκου, μετά τη δημοσίευσή τους, να ανακληθούν ή να μεταρρυθμισθούν από το δικαστήριο, που

τις εξέδωσε, αν προκύψουν νέα πραγματικά περιστατικά ή μεταβληθούν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες εκδόθηκαν. Η ανάκληση ή μεταρρύθμιση γίνεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 έως 781, αφού κληθούν οι διάδικοι της αρχικής δίκης και τα πρόσωπα τα οποία είχαν διοριστεί ή είχαν αντικατασταθεί ή παυθεί από την απόφαση για την άσκηση λειτουργήματος». Κατά δε την παρ. 2 του άρθρου 758 του ΚΠολΔ «η ανακλητική ή μεταρρυθμιστική απόφαση δεν έχει αναδρομική ισχύ, εκτός αν το ορίσει ειδικά το δικαστήριο». Κατά την παρ. 3 του ίδιου ως άνω άρθρου «η ανακλητική ή μεταρρυθμιστική απόφαση σημειώνεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776 και στο περιθώριο της απόφασης που ανακαλείται ή μεταρρυθμίζεται, με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου». Κατά την ορθή έννοια της εν λόγω διάταξης σε ανάκληση ή μεταρρύθμιση υπόκεινται, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, όλες οι οριστικές αποφάσεις που εκδίδονται σε υποθέσεις των άρθρων 782 έως 866 του ΚΠολΔ ή σε άλλες υποθέσεις που με διάταξη νόμου υπάγονται στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (ΑΠ 1275/2001 ΕΕμπΔ ΝΓ, 886, ΕφΑθ 4678/1994 ΕΕμπΔ 1995. 301, ΕφΑθ 689/1977 ΑρχΝ 1978.58), έστω και αν είναι τελεσδίκες ή αμετάκλητες ή ανακλητικές ή μεταρρυθμιστικές προηγουμένων ανακλητικών ή μεταρρυθμιστικών αποφάσεων (ΑΠ 1275/2001 ό.π., ΕφΑθ 7054/2007 ΔΕΕ 2008.199). Ως νέα πραγματικά περιστατικά νοούνται γεγονότα, τα οποία έλαβαν χώρα μεταγενεστέρως καθώς και γεγονότα που είχαν ήδη λάβει χώρα όταν εκδόθηκε η υπό ανάκληση ή μεταρρύθμιση απόφαση, πλην όμως δεν τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου που την εξέδωσε (ΕφΑθ 8687/2007 ΕλλΔνη 2008.1096, Βαθρακοκούλης Ερμηνεία ΚΠολΔ, άρθρο 758, σελ. 447 με παραπομπές στη θεωρία και νομολογία), χωρίς να ενδιαφέρει η τυχόν υπαιτιότητα του αιτούντος στην έγκαιρη προβολή αυτών, ενώ δεν περιλαμβάνονται σε αυτά οι νομικές πλημμέλειες της απόφασης, ούτε η διαφορετική στάθμιση ή αξιολόγηση εκ μέρους των ενδιαφερομένων της πραγματικής κατάστασης, βάσει της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της οποίας ζητείται η ανάκληση ή μεταρρύθμιση (Βαθρακοκούλης, Ερμηνεία ΚΠολΔ, άρθρο 758, σελ. 447, Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας «Ερμηνεία ΚΠολΔ», τόμος ΙΙ, σελ. 1504). Ως μεταβολή των συνθηκών, κατά την έννοια της πιο πάνω διάταξης, νοείται η μεταγενέστερη επίκληση νέων πραγματικών γεγονότων, τα οποία προσδίδουν διαφορετική πραγματική εικόνα από εκείνη που είχε δεχθεί το Δικαστήριο και ανατρέπουν ή να διαφοροποιούν σημαντικά τη βάση επί της οποίας στηρίχθηκε η απόφασή του (Εφθεσ 2801/2004 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ και

ΕπισκΕμΠΔ 2004.770, Εφθεσ 71/2003 ΔΕΕ 2003.646). Η μεταβολή των συνθηκών μπορεί να προκύπτει όχι μόνο από την επιγένεση νέων περιστατικών, αλλά και από άλλες αφορμές ή αιτίες, όπως τη μεταβολή του νομοθετικού καθεστώτος υπό την ισχύ του οποίου εκδόθηκε η απόφαση, την εμφάνιση νέων αναγκών, ή τη μεταστροφή της νομολογίας σε σχέση με το νομικό ζήτημα που κρίθηκε. Σε κάθε περίπτωση, ανάκληση ή μεταρρύθμιση απόφασης είναι δυνατή μόνο επί αποδοχής, εν όλω ή εν μέρει, της αρχικής αίτησης, ενώ σε περίπτωση απορριπτικής απόφασης επιβάλλεται η άσκηση νέας αίτησης, η οποία, για να είναι παραδεκτή, πρέπει να θεμελιώνεται στην επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών. Στις περιπτώσεις του Ν. 3869/2010, ο αιτών-δανειολήπτης, οι πιστωτές/εγγυητές που έχουν γίνει διάδικοι λόγω επίδοσης της αίτησης, αλλά και όποιος άσκησε κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, νομιμοποιείται και έχει άμεσο έννομο συμφέρον να ζητήσει την ανάκληση ή τη μεταρρύθμιση της απόφασης που υπήγαγε το υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο στις ευεργετικές διατάξεις του Ν. 3869/2010. Το έννομο συμφέρον αποτελεί όρο του παραδεκτού της αίτησης ανάκλησης ή μεταρρύθμισης και πρέπει να υφίσταται κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης, διαφορετικά η αίτηση αυτή είναι απαράδεκτη (ΑΠ 640/2003 ΕλλΔην 45.1347). Για την άσκηση αίτησης μεταρρύθμισης ή ανάκλησης δεν υφίσταται προθεσμία. Ειδικά, ως προς τη δυνατότητα τροποποίησης της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν.3869/2010, εφαρμόζεται η ειδικότερη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 4 του Ν.3869/2010 κατά την οποία «Με αίτηση του οφειλέτη ή πιστωτή, που επιδίδεται μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή της στο αρμόδιο δικαστήριο, μπορεί να τροποποιείται η ρύθμιση οφειλών της απόφασης της προηγούμενης παραγράφου ως προς το ύψος των μηνιαίων καταβολών, όταν τούτο δικαιολογείται από μεταγενέστερα γεγονότα ή μεταβολές της περιουσιακής κατάστασης και των εισοδημάτων του οφειλέτη. Η ισχύς της απόφασης που τροποποιεί τη ρύθμιση μπορεί να ανατρέχει στο χρόνο υποβολής της αίτησης τροποποίησης». Δηλαδή, ο νόμος επιτρέπει την ανάκληση ή μεταρρύθμιση της απόφασης, εφόσον προκύψουν νέα πραγματικά περιστατικά. Εξάλλου, μεταρρύθμιση της απόφασης του Ν.3869/2010 μπορεί να λάβει χώρα και για τις μηνιαίες καταβολές του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν.3869/2010 για την εξαίρεση της κύριας κατοικίας του οφειλέτη από την εκποίηση σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη της παραγράφου 6 του άρθρου 9 του Ν.3869/2010, η οποία προστέθηκε με την παρ.6 του άρθρου 62 του Ν.4549/2018 (ΦΕΚ Α'105/14.6.2018) και, σύμφωνα με την παρ.11 του άρθρου 68 του αυτού νόμου, εφαρμόζεται και σε υποθέσεις, επί των οποίων δημοσιεύθηκε απόφαση πριν

Φ
Σ

την έναρξη ισχύος του, ήτοι πριν από την 14.6.2018. Συγκεκριμένα η παρ. 6 του άρθρου 9 προβλέπει ότι « Οι παράγραφοι 3 έως 6 του άρθρου 8 εφαρμόζονται και στο σχέδιο διευθέτησης οφειλών του παρόντος άρθρου. Η μεταρρύθμιση της απόφασης γίνεται εντός των ορίων της παραγράφου 2 του άρθρου 9, όπως αυτή εφαρμόστηκε από τη μεταρρυθμιζόμενη απόφαση». Συνεπώς, με την παράγραφο 6 του άρθρου 9 δίνεται η δυνατότητα σε όλους τους διαδίκους να ζητήσουν μεταρρύθμιση του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του άρθρου 9, εφόσον η μεταρρύθμιση υπαγορεύεται από μεταγενέστερα γεγονότα. Από μέρους του δανειολήπτη, νέα πραγματικά περιστατικά, που θα κατατείνουν στη μείωση των δόσεων που καταβάλει κάθε μήνα για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, μπορεί να είναι η απώλεια εισοδήματος (π.χ. λόγω απόλυτης, λήξης μίσθωσης ακινήτου, μείωση μισθού ή σύνταξης κ.λπ.), η έκδοση απόφασης, βάσει της οποίας στερείται περιουσιακού του στοιχείου ή της εκμετάλλευσης αυτού ή αυξάνεται το παθητικό του, η αύξηση των οικονομικών του υποχρεώσεων έναντι των προστατευμένων μελών της οικογένειας του (π.χ. έξοδα σπουδών, υποχρέωση διατροφής, προβλήματα υγείας του ίδιου ή μελών της οικογένειάς του, διεύρυνση οικογένειας λόγω απόκτησης τέκνου κλπ.). Επίσης, μία τέτοια τροποποίηση μπορεί να επέλθει και από περιστατικά που προκλήθηκαν από τον δανειολήπτη, πλην όμως είναι αναπότερη και δε βλάπτουν ουσιωδώς τους πιστωτές (π.χ. μείωση των δόσεων λόγω αύξησης του κόστους μετακίνησης του δανειολήπτη προς την εργασία του κ.λπ.). Τα αντίστροφα πραγματικά περιστατικά μπορεί να δικαιολογήσουν αίτηση κάθε πιστωτή για την αυξητική τροποποίηση των δόσεων από τον δανειολήπτη προς τους πιστωτές του (π.χ. ο άνεργος, κατά το χρόνο της ρύθμισης του χρέους, δανειολήπτης αναλαμβάνει σταθερή εργασία, επέρχεται αύξηση της περιουσίας του λόγω κληρονομίας κάποιου εύπορου συγγενούς του, εκμισθώνεται ακίνητό του κλπ.). Υπό το προϊσχύσαν δίκαιο (προ του Ν.4549/2018) το σχέδιο διευθέτησης οφειλών του άρθρου 9 ήταν ιδιαίτερα δύσκαμπτο, αφού δυνατότητα μεταρρύθμισης προβλεπόταν ειδικά μόνο για τη ρύθμιση του άρθρου 8, με συνέπεια οι οφειλέτες που αντιμετώπιζαν κάποια δυσμενή μεταβολή της οικονομικής τους κατάστασης, να βρίσκονται ενώπιον του κινδύνου απώλειας της προστασίας της κύριας κατοικίας τους, ενώ και οι πιστωτές υφίσταντο ζημία, σε περίπτωση τυχόν βελτίωσης των εισοδημάτων του οφειλέτη. Ωστόσο, προκειμένου να διατηρηθεί ο μεταρρυθμιστικός χαρακτήρας του αιτήματος και να μην δοθεί η δυνατότητα καταστρατήγησης των μεταβατικών διατάξεων

των νόμων που κατά καιρούς τροποποίησαν την παρ. 2 του άρθρου 9 του Ν. 3869/2010, προβλέπεται ρητώς ότι το σχέδιο διευθέτησης οφειλών, και μετά τη μεταρρύθμισή του, θα παραμένει εντός των ορίων που θέτει η παρ. 2 του άρθρου 9 του νόμου 3869/2010, όπως αυτή εφαρμόστηκε από τη μεταρρυθμιζόμενη απόφαση. Βάσει των ανωτέρω, τροποποίηση των ρυθμίσεων των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2 του Ν.389/2010 δύναται να χωρήσει υπό τις ουσιαστικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 8 παρ. 4 και 9 παρ. 6 του Ν.3869/2010, οι οποίες ως ειδικότερες κατισχύουν της γενικότερης διάταξης του άρθρου 758 ΚΠολΔ.

Στην αίτηση που κρίνεται, κατ' εκτίμηση του περιεχομένου και του αιτήματός της και όπως αυτή παραδεκτά συμπληρώθηκε και διορθώθηκε κατ' άρθρα 224, 741 και 745 ΚΠολΔ με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της αιτούσας που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης και με τις κατατεθείσες επί της έδρας έγγραφες προτάσεις της, η αιτούσα εκθέτει ότι, δυνάμει της υπ' αριθμ. 351/Φ865/2012 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών που εκδόθηκε με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας υποχρεώθηκε να καταβάλει μηνιαίως το ποσό των 247,92 € έντοκα και επί 240 μήνες, αρχής γενομένης την 1-7-2016, στα πλαίσια διευθέτησης των οφειλών της κατά το άρθρο 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010 για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της. Με την υπό κρίση αίτηση η αιτούσα επικαλούμενη τη μεταβολή της εισοδηματικής της καθώς και τη νομοθετική μεταβολή της διάταξης του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν.3869/2010, ως προς τον προσδιορισμό του καταβλητέου ποσού για τη διάσωση της κύριας κατοικίας από την εκποίηση, δυνάμει του ν. 4161/2013 και της προσθήκης της παραγράφου υπ' αριθμ. 6 στο άρθρο 9 με το άρθρο 62 παρ. 6 του Ν.4549/2018, ζητεί να μεταρρυθμιστεί η ως άνω απόφαση ως προς τις καταβολές του άρθρου 9 παρ.2 για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της κατά το προτεινόμενο από αυτήν σχέδιο. Ειδικότερα, σύμφωνα με το αίτημά της, το οποίο επικαιροποιήθηκε κατά τη συζήτηση της αίτησης [άρθρα 741, 744, 747 ΚΠολΔ], ζητεί καθορισμό του καταβλητέου ποσού στο 50% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας της, βάσει ΕΝ.Φ.Ι.Α έτους 2020 και επιμήκυνση του χρονικού διαστήματος που ορίστηκε για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της. Με το ανωτέρω περιεχόμενο η αίτηση αρμοδίως φέρεται για συζήτηση στο δικαστήριο τούτο κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των άρθρων 741 έως 781 του ΚΠολΔ (άρθρο 3 του Ν. 3869/2010), είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 8 παρ. 4 και 9 παρ. 6 του νόμου 3869/2010, όπως η τελευταία αυτή

παράγραφος προστέθηκε με την παρ.6 του άρθρου 62 του Ν.4549/2018, πλην του αιτήματος περί ισχύς της τροποποίησης από το χρόνο έναρξης των καταβολών του άρθου 9 παρ. 2 κατά την προς μεταρρύθμιση απόφαση, ήτοι από τον Ιούλιο του έτους 2016, αφού η ισχύς της απόφασης που τροποποιεί τη ρύθμιση μπορεί να ανατρέχει στο χρόνο υποβολής της αίτησης τροποποίησης. Πρέπει, επομένως κατά το μέρος που η κρινόμενη αίτηση κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την εκτίμηση των εγγράφων που νόμιμα και εμπρόθεσμα προσκομίζει με επίκληση η αιτούσα, όσων εξέθεσε προφορικά και γραπτά ο πληρεξούσιος δικηγόρος της και των διδαγμάτων της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπάγγελτα, αποδείχθηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης: Επί της από 19-7-2011με αριθμό εκθέσεως καταθ. 865/21-7-2011 αιτήσεως ρυθμίσεως των οφειλών της αιτούσας, βάσει των διατάξεων του Ν. 3869/2010, προς τις αναφερόμενες σ' αυτήν πιστώτριές της, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 351/Φ865/2012 απόφαση του δικαστηρίου τούτου, η οποία δέχθηκε εν μέρει την αίτηση της και ρύθμισε τις οφειλές της έναντι των πιστώτριών της, ορίζοντας, στα πλαίσια του άρθρου 9 παρ.2, να καταβάλει μηνιαίως για 240 μήνες, από 1-7-2016, το ποσό των 247,92 ευρώ για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της. Ορίσθηκε δε ότι η αποπληρωμή των δόσεων θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος. Το δικαστήριο που εξέδωσε την ανωτέρω απόφαση έλαβε υπόψη του προκειμένου να προβεί στη ρύθμιση αυτή και συγκεκριμένα στις καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, μεταξύ άλλων, και το μηνιαίο της εισόδημα από την εργασία της ως ιδιωτικής υπαλλήλου, ύψους τότε 790 ευρώ. Ωστόσο, μετά τη συζήτηση της ως άνω αιτήσεως περί ρυθμίσεως των οφειλών της αιτούσας και τη δημοσίευση της ανωτέρω αποφάσεως το μηνιαίο της εισόδημα μειώθηκε κατά 150 ευρώ, συνεπεία της συνταξιοδότησής της λόγω γήρατος, στις αρχές του έτους 2018. Συγκεκριμένα το σημερινό μηνιαίο εισόδημα της αιτούσας από κύρια σύνταξη (549,03 ευρώ) και επικουρική (100,39 ευρώ) ανέρχεται σε 649,43 ευρώ, ενώ οι δαπάνες διαβίωσής της σε περίπου 550 ευρώ. Υπό τα προαποδειχθέντα γεγονότα, αναφορικά με το ύψος του σημερινού εισοδήματος της αιτούσας και τις δαπάνες διαβίωσής της, η αιτούσα

δεν είναι σε θέση να καταβάλλει το ορισθέν ποσό των 247,92 € για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο διατακτικό της υπ' αριθμ. 351/Φ865/2012 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου. Το γεγονός αυτό, ήτοι το ανεπαρκές εισόδημα της αιτούσας, είναι κρίσιμο για τη μεταρρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 και ειδικότερα για τον επανακαθορισμό των μηνιαίων καταβολών και την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής του καταβολητέον για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της ποσού, αφού, κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 6 του ν.3869/2010 (όπως προστέθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 62 ν. 4549/2018), οι παράγραφοι 3 έως 6 του άρθρου 8 που εισάγουν υποκειμενικά κριτήρια, όπως η ανεργία ή το ανεπαρκές εισόδημα του αιτούντος οφειλέτη, εφαρμόζονται και στο σχέδιο διευθέτησης οφειλών για τη διάσωση της κύριας κατοικίας, ήτοι εκτιμώνται και αυτά, εκτός των αντικειμενικών κριτηρίων (αξία της κύριας κατοικίας) για τη ρύθμιση που αφορά τις καταβολές της διάσωσης. Καταληκτικά, ειδικές περιστάσεις, όπως η ανεπάρκεια του εισοδήματος του οφειλέτη, εκτιμώνται από το Δικαστήριο για τον ορισμό των καταβολών της ρύθμισης του άρθρου 9 ν. 3869/2010, κατά ρητή παραπομπή της παρ. 6 του ως άνω άρθρου στις παρ. 3 έως 6 του άρθρου 8 που εισάγουν υποκειμενικά κριτήρια, τα οποία, υπό το νέο νομοθετικό καθεστώς μπορούν να εκτιμηθούν για τη ρύθμιση ή μεταρρύθμιση των καταβολών για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του οφειλέτη. Επομένως, σύμφωνα με τα προλεχθέντα και λαμβανομένου υπόψη της ηλικίας της αιτούσας και της διάρκειας των δανειακών συμβάσεων των προς μεταρρύθμιση πιστώσεων, θα πρέπει να επιμηκυνθεί η διάρκεια της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 από 20 σε 25 έτη και να ορισθούν μηνιαίες καταβολές ύψους 100,00 ευρώ επί 300 μήνες, αναδρομικά από το χρόνο κατάθεσης της κρινόμενης αίτησης, ήτοι από 1-4-2019. Συγκεκριμένα, η αιτούσα θα πρέπει να καταβάλλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της συνολικά το ποσό των 30.000 ευρώ που αντιστοιχεί στο 61% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας της, σε 300 μηνιαίες δόσεις, ύψους 100,00 € η κάθε μία. Η παρούσα τροποποίηση της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας θα ισχύσει αναδρομικά από 1-4-2019, ενώ, οι καταβολές στις οποίες αυτή προέβη συμμορφούμενη προς το διατακτικό της μεταρρυθμιζόμενης απόφασης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, από τον Ιούλιο του έτους 2016, ύψους συνολικά 1.620 ευρώ, θα συνυπολογιστούν στο ποσό και στο διάστημα της παρούσας μεταρρύθμισης. Οι υπόλοιποι δροι της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 παραμένουν σε ισχύ, όπως καθορίστηκαν από τη με αριθμό 351/Φ865/2012 απόφαση του παρόντος



5^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1785 /2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών
(Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας)

Δικαστηρίου.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η ένδικη αίτηση θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη και να μεταρρυθμιστεί η υπ' αριθμ. 351/Φ865/2012 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Δικαστικά έξοδα δεν επιδικάζονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του Ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

-Δικάζει ερήμην των καθών

-Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο

-Δέχεται εν μέρει κατά τα λοιπά την αίτηση

-Μεταρρυθμίζει την υπ' αριθμ. 351/Φ865/2012 απόφαση του δικαστηρίου τούτου (διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας) ως προς το ύψος του καταβλητέου ποσού, ως προς το ύψος των μηνιαίων καταβολών και ως προς τη διάρκεια της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν.3869/2010 για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο σκεπτικό και καθορίζει από 1-4-2019 και επί 300 μήνες μηνιαίες καταβολές ύψους 100,00 €.

-Διατάσσει τη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, να σημειώσει, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, την παρούσα μεταρρυθμιστική απόφαση στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776 του ΚΠολΔ και στο περιθώριο της απόφασης που μεταρρυθμίζεται.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στην Αθήνα στο ακροατήριο του, στις 12-12-2021.

Η ΕΙΡΗΝΟΛΙΚΗΣ

Μαρία-Ιωάννα Μαυρούκα

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Π.Π.

